

© Editura EIKON

București, Calca Giulești 333, Sector 6, cod poștal 031310, România

Difuzare / distribuție carte:

021 348 14 74

0733 131 145

0728 084 802

difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: 021 348 14 74

0728 084 802

0733 131 145

contact@edituraeikon.ro

www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național al Cercetării Științifice
din Învățământul Superior (CNCSIS).

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

PASCU-OGLINDĂ, MIHAELA

Mijloace nefaste de supraviețuire / Mihaela Pascu-Oglindă. -

București : Eikon, 2021

ISBN 978-606-49-0573-4

821.135.1

Imagine coperta 1: Jon Tyson (2016)

DTP: Mariana Răbîncă

Editor: Valentin Ajder

MIHAELA PASCU-OGLINDĂ

Mijloace nefaste de supraviețuire

E I K O N

București, 2021

Cuprins

saudade	5
pe căi aspre către stele	6
<i>moderato</i>	7
frânt	8
douăzeci și patru de ore	9
ora magică	10
12 pași pentru slăbit	11
nu există copii răi	12
de pe raft	13
mijloace nefaste de supraviețuire	14
puzzle(d)	15
sector 5	16
swann	17
search engine optimization	18
cannoli	19
nocturne	20
un pic de praf	21
Dacă mai există în sală spectatori.....	22
bravo	23
orașule	24
vanitas vanitatum	25
print screen	26
doar dus	27
miracol, aburi	28
mother	29
drogerie-markt	31
linii fragile	32
New York, New York	34
despre scris	36
alei	37
lecții de magie II	38
despre scris II	39
Șșșș	41
ceea ce scriu are nevoie de tine	42

saudade

sunt o fricoasă
măinile mele țin o țigară invizibilă
doar vinul e real
mi-am promis să cuceresc lumea
să vizitez orașe despre care am scris înainte de a le
atinge
dar iubesc totul de la distanță
zidurile lor nevăzute
și ușile
vopseaua scorjită în albastru
ferestrele
piațetele mici cu suflute înamorate
bărbații bronzăți care frâng inimi fragile
trabucurile aromate și turistice
femeia fatală inexistentă în mine
mai ai timp să devii ceea ce nu ai fost îmi spune
ai nevoie de atât de puțin
nu știe că suntem ființe diferite
arborate pe celălalt mal
între noi văd strălucirea râului cu primele zăpezi
o privesc cum se descălță
cum dansează pe dale de piatră
în lisabona
melancolia e firul care ne ține aproape
lanțul fin de aur invizibil
dragostea noastră care ne unește fără cuvinte
unul și același fără să ne fi întâlnit

pe căi aspre către stele

cunosc și eu frumusețea aceea de care nu ne este frică
 oglindită în chipuri familiare
 pentru poezie ai nevoie de nopți nesfârșite
 o tinerețe întreținută cu vin
 o viață în care ai tot timpul douăzeci de ani și acolo
 nu se întâmplă niciodată nimic în afară de
 marea dragoste
 zâmbesc acum odată cu unicornii din caiete
 cu stickere
 lumea s-a împărțit între buni și nebuni
 între cei cu rețete secrete și cele care
 mai pot încă un pic
 mame supereroine fantastice
 deghezate în zâne
 mame cu riduri nemascate
 cu povești ascunse în plete
 a fost odată o prințesă ca mine
 pierdută în desișul a tot ce n-a scris
 iubirea te trage în direcții crude și tu
 zâmbești în cele zece mii de feluri
 din care doar misterul a dispărut
 element ultrafantastic de care ai auzit că se vorbește
 un etern feminin cu etichetă de *mega*
 plase cărate în neștire
 per aspera ad astra
you've got this

moderato

dă-mi voie să joc jocul necuviinței
 al copilului fragil
 dezarmate sunt brațele noastre
 cu greul lor infinit
 sub carapacea roză de cuarț
 milioane de inimi mici pulsează
 și cântă notele *allegro moderato*
 cât să nu aluneci
 cât să nu-ți pierzi echilibrul când stabilești obiective
 când dezvoltare personală stă între masa
 de prânz și cină
 când planurile tale sunt și ale noastre
 când performanță și răspunsuri concrete
 și termene-limită indiferent de task
 sunt ingrediente corecte în agenda lunară
 când dulcele somn e ceva despre care citești
 închizi ochii și-ți promiți
 cândva
 cândva.

frânt

să nu fie doar un zâmbet prins între două ferestre
ceea ce ne cheamă și ne dezmiardă
acolo unde primăvara eternă își știe cântecele pe de
rost
și păsări oarbe ascultă liniștite în iarbă
în pauză de zbor
o picătură mică de rouă le trezește
sunt semnele unei vieți îndepărtate
cu piramide astrale nefiresc de înalte
cu oameni care nu aveau încă definiții clare
cu umbre din care poveștile nășteau frică
doar liniștea lor de acum din iarbă
din zborul domolit
le spune că au ajuns acolo unde timpul e un cerc
în poezia mâinilor totul e joacă

douăzeci și patru de ore

nici greul nu arată așa cum îl vezi la televizor
se strecoară în doze neînțelese
subtile
a părăsi înseamnă a ajunge undeva
a visa ceva despre cineva înseamnă a uita pe deplin
cine ai fost și ești
adevărul propriei vieți se descompune
mici fragmente de *playdoh*
un joc neverosimil
copil interior adult funcțional
și zero răspunsuri
întotdeauna cineva știe totul
și cineva nu știe nimic
ți-e frică atunci când primești răspunsuri
dar cel mai mult te temi să întrebi
în liniște e cel mai bine
când *gnossiennelle* îți fac promisiuni
că lumea nu va fi în zadar
există oameni care cred că au cheia
dar nu deschid nimic
e un fel de-a spune că universul e chiar aici
manieră îndrăznească de-a mărturisi că ți-e teamă
și cei mai curajoși dintre noi sunt uneori cei mai slabi
frânți
de ținut în palme
de suflat în vânt

ora magică

sunt practică
jocul pe care îl fac dimineața îmi iese perfect
un mic dejun în ordinea sosirii
ca în aeroporturi concrete
un mecanism nefiresc de emoții
univers de interioare luminate slab
jongleur
farseur
magia mea nu funcționează tot timpul
însă dimineața jocul îmi iese perfect
cafeaua
bucătăria
lucrurile concrete totuși nefirești
am ademenit o zână mică aici
am lăsat-o să miroasă aburii din ibric
ne privim cu încredere
la început de zi

12 pași pentru slăbit

nu renunț
maternitatea e ceva ce te rescrie pentru totdeauna
un soft nou se instalează în fiecare celulă
nu vreau să scriu despre lucrurile importante
dar scriu
despre tot ceea ce mă ține în viață
cărțile pe care le citesc sunt echilibrul meu pe sârmă
scrisul e jertfa
ceea ce se înfăptuiește în vis
când ceea ce se cere se încheie
când nimeni nu-mi poate pretinde nimic
acolo în somn scriu romane
succesul meu e dezlănțuit
nimic nu mă poate opri
adorm cu telefonul deschis
și căștile sub pernă
nimic nu mă poate învinge